

Schiff Ágnes
iskolaalapító

HIPER AKTÍV GYEREKEK A HAJÓBAN

Kora délután. Indulok az Egészségkultúra házba. Felkértek és én örömmel elvállaltam, hogy kisgyerekeknek fogok mesélni. Az óvodában vagy az első osztályban csúf bélyeget sütöttek rájuk. *Hiperaktív.*

Érdekes helyzet! Olyan programra kértek fel, amihez nincs semmiféle végzettségem. Nem vagyok pszichológus, sem mentálhigiénés szakember. Egyszerűen szeretek gyerekekkel önfeledten játszani. Korábban megyek, és a kék linóleumos terem közepére hajót építek székekből. Belül szivacsok, kényelmes élettér. Megérkeznek az apróságok. 5-7 éves gyerekek. Hátukon hátizsák, kicsi elemózsiával.

Megvárjuk egymást, elbúcsúzunk a szülőktől és egyszer csak kinyílik az ajtó, és előttünk a „tenger”! A hajót csak úszva tudjuk megközelíteni. Kúszunk, mászunk, valahogy túljutunk a hullámokon. Mindenkinek sikerül bemászni a hajóba. Én leülök a földre, ölemben és egymással összegubancolódom gyerek buksik mindenütt.

Mesélek Dr. Dulitliről az állatok barátjáról, akivel nagy kalandokra indulunk. Lassan megéhezünk. Megosztjuk a magunkkal hozott elemózsiát aztán mesélek tovább. Közben "vésztűz" közelednek, a gyerekek egyre nyugtalanabbak. Ekkor felkiáltok. Süllyedünk. Mindannyian fejvesztve mászunk ki a hajóból. Még segítünk a gyengébbeknek, aztán a háborgó hullámokon vergődve kiúszunk a partra.

Nyílik az ajtó. Kint anyu, apu vár. A gyerekek felhevülve mesélik az élményeiket.

A gyerekek, akik az együtt eltöltött időben nem voltak hiperaktívak!

Egészséges lelkű gyerekek voltak, akikben az energia úgy hullámzik, mint ár- apály idején a tenger. Kiáradás, lendület, visszahúzódás, nyugalom.